ക്ഷേലവൃത്ത ശതകം

—-൭൭൭-—

ജനരംജിനി,

എന്ന

മാസിക പുസ്തകത്തോടു കൂടി

നാഗാപുരം

ജനരംജിനി അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത

൧൦൩൪

[illegible]

[illegible]

കേരളവൃന്ത ശതകം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെ നമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

൧ മൈക്കപ്പൂന്തേൻ [illegible] പൊഴിയണ മട്ടുമ
നാവു കൊണ്ടങ്ങനെ
ഉല്ലാസം മാനസത്തിൽ സഹൃദയ ജനത
ക്കേറ്റ [illegible]
നല്ലോണം ചെന്തമിഴണി മിഹ വഴിപോ
ലുരെക്കു സന്ദർഭം ശ്രീ
കൊല്ലത്തിലുള്ള വസിക്കും ഭഗവതിയതിനായ്
നിൻപദം കുമ്പിടുന്നേൻ

൨ നീല കാർകൂന്തൽ കെട്ടി [illegible]
പൂലിഴ്ച [illegible]
പാല തൊട്ട [illegible] മഴകെഴും
മാറിൽ [illegible]
തോളിൽ [illegible] കളകളലെ
കളിയാടുന്ന കൊങ്കം
കൊങ്കം [illegible] തട്ടു [illegible]
[illegible]

൩ [illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രിയതമാ
[illegible]
[illegible]

മേനിച്ചു നന്ദാത്മജൻ
ശ്രീമൽപാദമേന്തി പുരത്തിലചിതാ
നന്ദന മെയ്യിലിനാൽ
൨ ആകാലമെന്നാക്രമിച്ചു കേശികന്റെ
പടന്നിനായ് പോക്ഷ്യൻ
ചിൽക്കാതൽക്ക സതിത്വനാകിയ കാവ
ലാളിപ്പനാം ഈശ്വരൻ
നിൽക്കാത്തുക്കു കരിപ്രഭത്തിൽ വകവെ
ച്ചീടാതെ തന്മന്ദിരെ
നിഷ്ക്രമൻ ഗോപാൽപദങ്ങളിലിതെ
ന്നെവിച്ചു വാണു സ്വയം
ഭൈക്ഷ്യാന്തം സമതാമയന്റെ മയിത
ആത്മാനായി പുത്രത്തോളം
൩ ഭോഗങ്ങൾ വിരക്തി യതിമന വരാ
ത്ത്വത്താപമെടുക്കുമെ
ഭർത്താവിന്നരികത്തു ചെന്നു സതിമാർ
പൂകുന്ന രത്നാകരം
തന്നും പ്രീതിയ മിക്കു മിന്മൊഴികളെ
ചെല്ലുന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ
൪ ഭർത്താവെ സച്ചിൽഘനസാരസനന്ദന
ആപ്പിടെച്ചും ഭവാനി
ക്കാത്തിന്ന്സ്ഥാനമതിന്നിവരുടെ വിവശ
തയെന്നു ചൊല്ലുന്നതില്ല
ആസ്പദമാക്കുന്നു മിക്കട്ടികളൂയി സഹിയാ
തുള്ള ചൈതന്യ ഗുണങ്ങൾ
ന്നുത്തമരായ്ക്കുടങ്ങൾ ഇസിക്കാവിളി
ക്കാനും കേൾപ്പതില്ലേ

൧ ഇപ്പിങ്ങിനിക്കൂട്ടങ്ങൾകിന്ന യെന്നെ കണ്ണി
യിപ്പം കിഞ്ചിത്തു കിയാ നിനി യെറായില്ല
കൃഷ്ണഭക്തികമലാ മണ്ണ പാട്ടുനാളു
തിപ്പാമ മികവിന ഭൂമെ മകരി വെച്ചുവൻ
൨ കണ്ടാലും നിങ്ങൾ പറ്റൂ ഉണ്ടാമതിൽനി
ന്നിട്ടു വെച്ചിട്ടതിൽ പി
നഷ്ടങ്ങൾകൊട്ടു തങ്ങൾക്കു കവിക്കിൽനെർ
വന്നാം തന്യരനെ
ഇന്നാകിലവർക്കും പ്രിയതാ വെച്ചത
കണ്ടു മിണ്ടത്തിരുന്നാൽ
കണ്ടാലും യത്നങ്ങൾ വിധിയുടെ വഴിയെ
തന്നെ കാട്ടുന്നതെല്ലാം
൩ കുന്നിളും കാട്ടിനി വെറ്റക്
നന്ദനന്റെ പെന്നകണ്ണു പതിക ഭവാൻ
പുന്നാൽ ഭാഗ്യത്തിക
തള്ളികന്നാർഴിയുമതാകയും തിങ്കം
൪൦ ഉപമതന്നെകൊണ്ടു നിന്നപതി പറഞ്ഞ വാക്യ
മതാപ സുപ്രവാസനമൊട്ടു കെട്ടനേരം
മെ ന്നുന്ന ഭക്തിയോട്ടു നന്ദകുമാരകന്റെ
കാൽത്താർ വണങ്ങി മനസാ നിരൂപിച്ചിതേവം
൪൪ ഒരിക്കലിവനോടൊരാനന്ദനേവ മത്തൻ
പൂർവ്വ ദ്രോത്തമാകി
ന്നൊരെന്നാകൽ ശത്രുന്നിരസന മതിനാ
രാല്ല മിപ്പാൻസുകന്നാൻ
പോകാതില്ലതിയിനാമാക ഉപദേവിയും
തൽപ്രയത്നം നിമിത്തം
പ്രാണന്മം തിരസൃതിസ്താങ്കിതകഴിവതിനി

ഖ്യാതം ശത്രുപ്രസിദ്ധം
൧൫ കീർത്ത്യാറും മനോരമാദി വിലാസം
തെറ്റം വളർത്തിട്ടുമി
സ്സ്വന്തിക ലിഖിതം കമിച്ചു തപിയും
നന്നായി വല്ലതിലും
പമ്പിൽതങ്ങളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
പ്പിന്നെ ഉപമാക്കരങ്ങൾ
വരെയും ഭേദമനിരിക്കണമിനി
കണ്ടാ മതിയിലമായ്
൧൬ അനന്തപുരം മനുഷ്യർ തന്നാമരമെവിടും
ദ്രോണരുടെ തന്റെ കന്യാ മനോഹരമിക്കരക്കിനാൻ
൧൭ എന്നാലങ്ങിനെതന്നെ നന്മസ്വതന്ത്ര
മെൻപൊററിയെക്കണ്ട
നിന്നാത്തി കഴിഞ്ഞു നാളെയതിനെ
തന്നപംഗി പൊയ്യിലവൻ
ധന്യ വല്ലഭ മൊന്നുകൂടിയവിടെ
കാഴ്ചക്കു തന്നീടണം
മാന്യന്മാരുടെ പുന്നിലങ്ങിനെ വൃഥാ;
ചൊല്ലുന്നതും ന്യായമൊ
൧൮ ഏവം ചിന്താപു ചൊന്നൊരുവി ലവളും
നന്താകാമന്യന്യമാന്യം
താനെ വെവിച്ചിടിച്ചു ച്ചുരം തിരു മവിൽ
കട്ടയെ കിറ ഏണ്ടിൽ
ആ പൂവെണ്ണം പൊതിഞ്ഞുള്ളൊരു പൊതിയെതിനെ
താൻകുത്തിച്ചുനരു ഇഷ്ട്യാ
മെപ്പും കാന്തന്റെ കാൽത്താരടിയിണയവന
ഞെട്ടു കണ്ണിൽ കൊടുത്താൾ

൨൭ ആഴിയിൽ തമ്പി മന്നോളുന്നുള്ള പലധാ
ന്ത്രത്തിന്നു മന്ത്രാസനം
ചാരത്തമ്പോടു കൊണ്ടുവന്നൊരു ബലിയിൻ
ഭണ്ഡാരത്തെ യതീശ്വരൻ
പാരാതപ്പുകരത്തിൽ വാങ്ങിയവളോ
ടാദരം യാത്രയും
ചൈതന്യം ചൊല്ലിയലം ഏവരി ചരണം
വന്ദിക്കുവാനായയാ

൨൮ കീർത്തിച്ചു പുഴച്ചു കൊണ്ടുണ്ടൊരു
ന്റുങ്ങളൂദ്ധം താദൃശരെ
കീർപ്പാളിയന്ത്രനാനപ്പായ ചിടയും
ചെവർണ്ണതരം ഗൃഹം
ഭൂമിൽപ്രാതി പിരിച്ചിട്ടുള്ള വലിയും
നാരായണ ചെയ്തപ്പോ
നാഴിട്ടതളരവിൽ അന്നിപ്പുതിയുമായ*
ചൊന്നൻ കുചേലനന്നാൻ

൨൯ സ്വരവാണരുട തിങ്കൾ നക്കുന്നി മാത്ര
കതിരവ കതിരാതം തിങ്കളും പാന്തിയപ്പോൾ
മധുരിമ തിരുനാമം സാദരം ദേവേന്ദ്രൻ
മധുരമ ഏരാരം കൊണ്ടുവാരിച്ചൊരിഞ്ഞു

൩൦ ധന്യനിസ്തവൻ തൻ കേശദേശേ ചികാര
ങ്ങളുണ്ടാമ മുളനേരം കൃഷ്ണനാമക്കൊടു
ങ്ങകിട്ടകടി ചിട്ടാതുള്ള കണ്ടെച്ചുകൂടി
ട്ടടനവനുടെ മുന്നിൽ പല്ലുവ പല്ലുപായാൻ

൩൧ ചെപ്പായാലും ഋതുപതി മന്ദിരത്തിൽ വൈരാ
ഗ്യയോഗം കിളപ്പി വരാം.ഞാ ചോദിതൈ ന
കയ്യാനുന്നി പഴയയാൻ തങ്ങം ദേവനെ

നായ്ക്കളിപിള്ളരൊട്ടു കൂടി ഖേദപാതം
൧൭ പെരുവഴി നടക്കുമ്പോൾ ഈശ്വരൻ പിന്നാലെകം
തെരു നഗര വിശാലഗൃഹമതെ ശരണ്ണൂതായും
പരിപോറ്റു തരണംചെയ്യുന്നപോകുന്നതെന്ന് [illegible]
ത്തൊരു പലിയമനൊരാന്ന് തിലെത്തിച്ചമത്തു
൧൮ ഇന്നിതന്നെന്നു നിനച്ചു താനിരുപര
ഞാൻ സഹായിയെ കണ്ടില്ല
തിന്നിത്താൻ ഒതാ ചെന്നിട്ടുമ്പഴവിടെ
ക്കുറുതാനു തെറന്നുനവെച്
ന്നുണ്ടിങ്ങു ഉണ്ണാം നമുക്കു വല്ലതാ
യില്ലംതെതിരും ജഗ
ത്സാക്ഷിക്കാറേന മറ്റു സാക്ഷി തെളിവി
ക്കടങ്ങി[illegible]സ്ഥലമെന്
൧൯ ഋദ്ധിക്കാമക്ഷാനിക പ്രണയ മരികിൽ
പോകു മേലെ
ടിരിക്കും സമൃദ്ധിക്കൊരു ചെലവു
ക്കില്ല നിയതം
ഇനിക്കായാൽ കണ്ണാൻ തിരുവടിയെയെപ്പ
വിട്ടതു ഞാൻ
ക്കോറികൽ കാണാൻ ജ്ഞാസമ്പന്ന മണ്ണെന്നി
ല കഠിനം
൨൦ പെപ്പ്പുക്കു പാത്രപൂർണവസ്ത്രപത ക്ഷിതീശൻ
കാലക്കപെന്തൂപ്പു പണ്ടു പ്രവിച്ചപോലെ
പാടക്കവനെവതരിച്ചു മഹാന്മാരാചൻ
ചെയ്തുപ്പ് വിഴപ്പ് പരികില്ല നമുക്കു തെല്ലും
൨൧ എന്നില്ല ദ്വേമപിടക്കൊരുദ്ദേശമില്ല
പെന്നില്ലയെന്നു പലവഴവും ചെയ്തുമില്ല

ഇന്നല്ല സൎവ്വദാവന്നിട്ടുമൊന്നുതപോകല
തന്നില്ലമെന്നു പറയുന്നു വൈരസ്യാരം
൩൭ ശ്രീപതികലന്തിൻവൈഭവം
സന്തതനായിന്നു നാഥനാമവനെ
കണ്ടാലൊക്കെത്തരണം
ചാന്ദ്രപ്രിന്നിന്നിക്കവതരണം
൩൮ ഓരൊന്നിവണ്ണം മാലകപാവു മതിന്നുസമാ
ധാനപ്പൂചെപ്പു സാക്ഷാ
ന്നാരിൽ തമ്പിമണ്ഡപൻ പദതളിരിലും
ച്ച്വിച്ചുപ്പിള്ള പിന്നെ
ഓരോതരമാസ്തു ഇവരെല്ലാം മഹനീയൻ
മേളിച്ചുമെല്ലെന്നു ചൊല്ലു
നേരം നേരിട്ടു കണ്ടുതിരിവസൗരഭ്യം
ചോരകാ പട്ടണത്തെ
൩൯ നാലുഗോപുരവരങ്ങളുവക്കൊന്നര
ണ്ണെന്നെന്ത ലപ്പുകൾ ഞെങ്ങുപോലെതന്നെ
ചെഞ്ചോലത്തരായുന്ന മരകതപാളമൊറം
ശോലിച്ചിട്ടുന്നു പേത ചോതൊരു പട്ടണത്തിൽ
൪൦ പ്രാകാരത്തെയും കവിഞ്ഞുകടന്നുകയറി
പോയിട്ടു വർത്തിക്കുവാ
നാകാ യാത്രാരെടുത്തു മേഘങ്ങളിവരെ
ആയാക്കുന്നു വരുന്നതിലും
ദൂരാചന്ദ്രകരാന്തശിരോ സമയേ
നൽചന്ദ്രികാന്തങ്ങളാകൊ
ണ്ടാക തിങ്കൾത്താര ഗോപുരാഗ്രമതിനെ
സ്സായിച്ചു പോകുന്നഹൊ
൪൧ കൈലാസംപോലിരിക്കുന്നൊഴിവില മണിമ

ഭക്തൗഘ ജാലങ്ങളുടെ
കൊടിപ്പൊക്കുന്ന കണ്ടാൽ നിശിതമതികളെൻ
യാതൊരെടത്തു മിന്നും
ഫാലം ലീലാബ്ജസ്യ സ്മരസമര പരി
ക്ലാന്തി നിദ്രാണമാരാം
പാലൊക്കും വാണിമാർകണ്ണുകളെ ശിവമായിയ
ക്കയ്യവാണെന്നു തൊന്നും
൩൭ വിദ്വാന്മാർ ശ്രോത്രിയന്മാർ കവികൾ പലതരം
വൈദ്യന്മാർ ജ്യോതിഷക്കാർ
ശാസ്ത്രക്കാർ പാട്ടുകാരും നിപുണതപെരുകും
വൈണിക ശ്രേണിതാനും
വാക്പ്രൌഢ്യക്കാർ മൊഴിവിദ്യാനിപുണതയുള്ളവരെ
ടൊത്തിട്ടും മാന്ത്രികന്മാർ
ചൊട്ടുകെടൊത്തിട്ട് വാഴുന്നിവർ പലതരക്കാർ
യാതൊരെടത്തസംഖ്യം
൩൮ ധർമ്മിഷ്ഠരല്ലാത്തവരാരുമില്ല
സമ്പന്നരല്ലാത്തവരും തഥൈവ
ശത്രുക്കളൊന്നോ കൃപയില്ലാത്തവരും
വർദ്ധിച്ചിട്ടും ആയതാരിട്ടതുകാരിൽ
൩൯ ഭൂതോന്മാദസന്ധ്യാത്താലും പരിണതശശിബിംബ
ബിംബത്തൊടൊന്നു ചേരും
ബാലാ മാറുന്നൊരു തനുക്കളെ ഒഴിവാൻ
വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
നീരന്താർസംഭവൻ പിന്നതിപമതരമാം
യാതൊരെടത്തു പാർക്കും
പൌരസ്ത്രീവൃന്ദ നൽസ്വർണ്ണതലപ്ലവനാ
ശ്രേഷ്ഠമായ് സൃഷ്ടിചെയ്തു

൩൭ തുത്തുംഗേ ശ്രീവിളങ്ങും പരപൂരുഷപുരി
ഗോപുരം കണ്ടനേരം
ത്തത്യാനന്ദാമൃതാബ്ധിത്തിരകളുടടിയ
രോടി ചാടിക്കുഴഞ്ഞും
ആർത്തും വീണും ചിരിച്ചും ധരണിസുരവരൻ
തന്നെയും താൻ മറന്നു
മന്ദാമന്ദ പ്രമത്ത ക്രമവു മതുകേറി
ച്ചെത്തി പിന്നപ്പുറത്തിൽ
൩൮ പുഷ്ടം പിന്നേഴു കുഴിക്കുടമ തടവിട്ട
ന്നാഴിനേർവർണ്ണമേകം
ന്നാഴിപ്പെണ്ണൊട്ടുമെന്നി ച്ചെഴുനിലമണിമാ
ടത്തി ലാടതോപകളോടെ
പാഴ്പ്പൊത്തുള്ള സപ്താപച്ച മഹിതരസം
മെച്ചു വാഴ്ണമന്നം
തൊഴെ ദ്ദൂരത്തു കണ്ടപ്പുവഴിനടുവിൽ
ത്തോഴനാ കുഴി കൈവം
൩൯ ചികന്നേ പരിഭ്രമിച്ചു മണിമ
ഞെത്തി ന്നേഴനൊരു ചി
ന്നക്കണ്ണൻ തിരുമേനിസഞ്ചിതരൂപാ
ദേശമിന്നു ചിത്രത്തോടും
ആ കാലത്തിലടുക്കലുള്ള പരിചാ
രത്തെത്രു കമാനിച്ചു തൻ
സൽക്കാരത്തിന്നു കൈതൊഴുകാൻ തെരുതെര
ന്നേ ദേഹശക്തിക്കുന്നാളിനാൽ
൪൦ ചെതും കേരികളന്റ നല്ലൊരുപചാ
രത്തോടു മാത്താദരം
പൊണ്ണരോർ ഭേദമെന്നാവേ ണ്ടപ്പിലരും

വരന്നെത്തി പിന്നെത്തതിൽ
പാരിലെഴുന്ന മിശ്രനായ ദേവാൻ
തൻകരത്തി പാദത്തെ വെ
ച്ചുരാൻ ചൈതന്യനികരത്തി ബാലരവൊ:ം
മങ്ങാതെ ചന്ദ്രതിയെ
൧൫ പാലാഴിമങ്ങളുടെ നൽക്കൂർതെകാണ്ടൊട്ടു
മാലെയുപമ ചെന്നിയിൽ ചൂർതമാറ്റ കൊണ്ട
ഞാലിന്ദനം സപദികചെയ്തു വിയത്താലിച്ചു
മാലിന്യമെന്ന ചൈതന്യ യംബുജാക്ഷൻ
൧൬ അപ്പൊഴുതൊരു വിസ്മയം ത്രിഭുവന
ത്രാതാവു ഭക്തസേനാ
വെള്ളം കൊണ്ടു മെഴുന്നിടന്നു വന്നി
നൽപ്പുട്ടിന്നിക്കാതെന
അപ്പൻകല്പുതെഴുന്നിറ്റു കാൽനടയതാ
വെള്ളിപ്പിടിക്കുന്നവെ
ന്നെല്ലാമൊക്കെ മെന്നപൊലവിടന്നി
ന്നുപേതാരി പൊന്തലിനെ
൧൭ വൃദ്ധൻതൻകൈപിടിച്ചി ട്ടജിതനുപരിപൊയ്
പള്ളിമഞ്ചാത്തി ലൊരി
ശ്രദ്ധാ ഇല്ലെകലിതകൊണ്ടുപ്പ്രമെത്തു കഴകി
ച്ചിട്ടവാനാര ത്യ കന്നാൻ
വെന്ധപ്പ്രാതൊട്ടുട മലർമകത്തുന്നെ
ന്നു ലേഖന്നിയെ മെൻ
വന്ദിപ്പൂനെന്നവന്നം ബിതവിളമൊട്ട മ
അംബു വിന്നി പൂവട്ടിൽ
൧൮ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമടൻ മുനിപാദതിരും
മൂർദ്ധാവിലെറ്റു വിരവൊടഥ തിരുപാദൻ

സിദ്ധാന്തമററു മലർമാതിനു മെന്നുവെണ്ട
ശുദ്ധാന്തവർഗ്ഗമതിനാനകലം തെളിച്ചു
൩൩ ഹരി ചന്ദനാഗരുഹിമാം ബുപരാഗവാരം
ഹരിചന്ദനാകലിത മഞ്ജരദാസപൂം
കരപിന്തുണച്ച കരപല്ലവന്നിനാൾ
നൃകണ്ഠമാലയു മലങ്കരിച്ചുടൻ
൩൪ വിരവൊടു പുരവീഥി പോലെ ചെയ്തുപി
ന്നോമനിച്ചിരുന്നി തമ്പിങ്കലോചനൻ
തങ്ങളെപ്പിന്നുടനെ കണ്ടു ഭാഷിണി
വക്കത്തമായൊരുമമെല്ലെ വീശിനാൾ
൩൫ കുനിച്ചുമെയ്കൊണ്ടുടൻ നിന്നുനില
കനിൽപരത്തെ നിലാവുപോലെ
മന്ദസ്മിതം ചെയ്തു മികന്നനെപ്പോൾ
മന്ദം കനിഞ്ഞോതിനവൾ ചൊല്ലിവണ്ണം.
൩൬ ഇന്നല്ലോ സ്വമിതം നമുക്കു നിനയാ
തിങ്ങിനിന്നതു നന്ദിതെ
വന്നല്ലോ പുനരെന്നു വെണ്മതിയി
ശ്ശരത്തിനി കന്യമായ്
മന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധമായി മല
നാർത്തൻറാ പാരെങ്കം
കന്നല്ലൊ ഗതിയൊന്നിവർക്കു നമ്മുടെ
ധന്യാസ്മി ധന്യാസ്മിതൻ
൩൭ തൃപ്രിയ സ്വാമ പുറത്തുള്ള കാന്തപനാഗ്രഹിക്കു
ന്നിളവണച്ചിളയർകാന്തിക്കുതൊന്നു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
പരമിവനു സമർത്ഥം പാർക്കിലൊപാരതന്ത്ര്യം
പെരുകിനപുരുഷന്മാരൊരുമിച്ചുമേന്നു
൩൮ ഇന്നെപ്പൃദ്ധികളെണ്ണാ പരിപൂർണ്ണനാകും

സ്വാമിപദാന്തികമിവനെൻ വനത്തിൽനമ്മൾ
ഒന്നിച്ചനേക ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു ശത്രു
മന്ദ്യനസഹ്യം തിരന്നതുമോർമ്മയില്ലേ

൬൩ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടു വരണം പിറകിന്നു നമ്മൾ
ഒക്കാനന്തരത്തിൽ വകയില്ലിതുപ്പിൽവെപ്പാൻ
എന്നുള്ളപത്തി പചനത്തിൽ പയമെവരണം പ
ന്റൊന്നിച്ചുകാട്ടിന്നു നടന്നതുമോർമ്മയില്ലേ

൬൪ സാന്ദ്രഘനാന്തമൊരു നമ്മൾ കടന്നകാട്ടിൽ
ഒന്നിട്ടോടിച്ചുവിലകിണ്ടതിരിക്കുമപ്പോൾ
പിന്നിട്ടമാനകപിലം ചവിതാനമെന്നു
ഞങ്ങിൻറപ്പത്തിലൊളിച്ചതുമോർമ്മയില്ലേ

൬൫ നിട്ടകാററു കിടികിനാടു തുരിട്ടു
മൊന്നിച്ചു കാററു പട്ടകാരിര ചൊരിഞ്ഞൊരുനേരം
പിന്നതച്ചൻറവിടെ നാമെത്തുമൊടുരത്തി
ലന്നങ്ങൊരാന്ത്രിയതു തിന്നതുമോർമ്മയില്ലേ

൬൬ അന്നിങ്ങിന്നു കാണാതെപ്പഴറിഞ്ഞതവൻ
ധർമ്മ കർമ്മങ്ങളൊക്കെ
യന്നു പ്രപെന്നകാപിച്ചുട്ടനുഷ്ഠസ്വിപ്പം
പ്പെട്ടിതെ കാട്ടിലേക്കായ്
എന്തെല്ലാം കിട്ടിജീവൻ ശിവ ശിവന
ന്നിന്ധന പൂർത്തമായി
പക്ഷിപ്പിൽകണ്ടുനമ്മെ സ്സമയമനുനയി
ച്ചേതും വിസ്മരിച്ചോ

൬൭ വരപാദ ചെരുത്തു പറയുന്നിനി യെന്തിനായി
ട്ടീപത്തുകളിങ്ങാ കഴിച്ചുതിരിച്ചശേഷം
ഗോദാനപ്പസമ്പത്തി ചെയ്യുമവെട്ടതില്ലേ
മൊരാൽകടസ്ഥബൈനി യോന്നുക്കുലയല്ലേ

൩൪ ഇരിക്കട്ടെകാൎയ്യം പൊരുതപ്പൊരുതിരിക്കു
ന്നിതു നാം
കരിക്കാതെനങ്കലും തരികയില്ലെന്നുമുണ്ടാ
മനപധി
പൊരിയ്ക്കട്ടി തൊട്ടുക്കൂ വിടുകലങ്ങി
കരുതെടൊ
കൊതിക്കാരൻ ഞാനെന്നവിലരു മുരക്ക
ന്നിതിവനെ
൩൫ അതുകണ്ടാണ്ടെവനൊടിവന്നു മുരച്ചരൊണ്ടും
കരത്തിൽനിന്നഥ പിടിച്ചുപറിച്ചുവിച്ചു
അകഷിണാമരമരശരു കയ്യിൽവാരിവെച്ചൊ
ഭക്ഷിച്ചുവല്ലോ ഇതുപൊ ലക്ഷ്മീമാംസ്യജാക്ഷൻ
൩൬ ഒരുപിടിയവിൽ തുടിവായുവണ്ണായി
പ്പുരുഷൻ തരസാത്രിലോകനാരം
ഒരിക്കലുമൊഴി ഞ്ഞുകൂടാ
മരുത്തന്തരുതെ ചെയ്യുന്നകപിടിച്ചൂ
൩൭ എന്നിട്ടാ ലക്ഷ്മീനാഥം ത്രിഭുവനപതിയും
സ്വന്തകുലത്തിലുള്ള
ജനങ്ങളും ശ്രദ്ധമായിട്ടുള്ളി യരികിലു
ള്ളോരന്നു ശെയ്യചിത്താതെ
പിന്നിട്ടപ്പിള്ള മായ്യുള്ളവ ലതുകണ്ടാ
ൎത്താവുന്നയാ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
ന്നുയരം കൊണ്ടമൊടെ ടമലൎചെക്കുതിരക
വന്നതെല്ലുന്നാ വിശി
൩൮ ഭിക്ഷുകനാകി രസമായതിൽ ഭജിച്ചുതി
ങ്ങുന്നാളു പുലകങ്ങളുണ്ടാക്കുമഴകൊ
ങ്ങുമാറുള്ളതുകൊണ്ടു വരത്തിമരും

പഞ്ചാതികയോട്ട പുനരിങ്ങിനെ ചൊല്ലിതേവൻ
൩൧ ശ്ലാസാപികൾ നിന്നിട്ടമിതമേയമിയ
നോക്കിലപ്പെട്ടു വെകരെ
നിശ്ശാഘംകണ്ടു കിട്ടാത്തെടനാഥ കണ്ണിനി
പ്പൂണമയാ നാരമെയൊക്കം
കാരുണ്യനിമെനൂലി പാഞ്ചാലിയുമമിതനസാ
തന്നു ശാകൊ കനത്തിൽ
ദേശ്ശംസശ്ശംകാരെന്റൻ പ്രിയസഖവെതാ
ഭത്തമാം പ്രാദ്ധതത്താൽ
൩൨ വായകളാൽക്കെതിയുള്ളൊരിവനെ യുപചരി
ച്ചിട്ടുപാനായി നമ്മക്കും
ഭക്തന്മാർ കാരസ്ഥത്തിൻ കിതപ്പുമക്കുമാ
യിട്ടു തെല്ലിഷ്ട മമേം
ധിക്കാരക്കാർ കൊട്ടക്കുന്ന കലശവും
ക[illegible] കാശ്ശ മൊക്കം
നിഷ്ക്കളൻ തൊദിനിക്കൊ പകിലൂളന
ഗ്ലസ്സിയെയാനന്ന തപിക്ക
൩൩ സന്തൊഷതൊ ഭൂമ്തിമെണ്ടങ്കിലു മയിമതിമ
നിഷ്ട്ടം പിന്നെയുംനോം
നിത്യരാമൊന്നതന്നെ നഭൂപനായിയി
ക്കെന്നമമ നിഷ്ട്ടയെല്ലൊ
നിസ്സുഗ്രഹപ്പെമരോതം നലമൊട്ടുകലത്തം
നമ്മളെ പ്പോലതന്നി
ഭൃതന്മാം കൊണ്ടയാമഗൻ പ്രിയതമനമയും
നിൻ്റെകൈയിന്നു മൊക്കെന്ന
൩൪ ഉത്സകാരവചൊ മനൊപ്രിയതമം
മനോപ്രമാ പൂരമാം

സ്വേച്ഛാപാരികാരി മന്ത്രികന്മാർ
നേരിട്ടെതിർത്തിടവെ
ദുഷ്ടൻകരി പിശാചികാ പിശാചനാ
യന്ത്രകങ്ങൾ ഭൂകിച്ചിരി
ച്ചുഷ്ടാനെന്നി പിറച്ചുതൊണ്ടു യിടറി
തതം പറയുന്നിതിന്നു

൩൫ കണ്ണാനിന്നിരമെന്നി കണ്ണിനിരയാ
ന്നുന്നതാ ളെന്നു
കണ്ണാടി ദൂരത്തിലിന്നു വരയും
കണ്ടതിരുന്നിടിനേൻ
ഇന്നിപ്പോളിവിടെക്കു വന്നാഗമസാ
മാന്ന്യാ പചാരാ ഭൂഗ
മാന്യതയ്ക്കിന്നു പാത്രമായി ദേവൻ
പിന്നെന്തു ചൊല്ലുന്നു ഞാൻ

൩൬ ആദ്യൻ നിത്യനനന്ത നാരായണൻ
വേദ്യൻ നിരഞ്ജനയോഗിയായ
സാദ്ധ്യൻ യോഗികൾക്കു ലഭ്യൻ
ഖ്യാത്യൻ ദേവനെങ്കിലും
വിദ്യാദിനായ്കൊണ്ടുയ പ്രതിമനാം
നാരായണൻ പിശാച
ക്ക് സദ്യോ ദാതനാകുന്ന ഭുക്തനുവായു
കാണുന്നുപായിരിരുമാൽ

൩൭ ഉണ്ടാകുന്നു ജഗത്തശേഷവു മതൊ
ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ ദേവാൻ
കൊണ്ടാടിട്ടുള്ളവന്നു ഭക്തനുവായി
രക്ഷിച്ചിടുന്നു ദേവൻ
വെണ്ടുന്നിട്ടതിന്നു പൂർണ്ണകൃപ

സ്സായിട്ടു നൈത്യനിന്ദയ
കൊണ്ടിട്ടാസകലം കരിച്ചുടനിതാ
പൂർണ്ണതെളിൽ പോൻ
൬൭ ഇതിപലവിധം ചിന്തം ചെറിട്ടുരച്ചു
പുകഴ്ത്തിട്ടും
ക്ഷിതിസുരവരൻ തന്നോടൊന്നു ചൊല്ലി
മുകുന്ദനും
കുതുകമൊടിരിക്കവേ ഭൂപോടന്നതെന്തു
സന്ധ്യയെ
മതികളുള്ളവോട്ടും വന്ദിച്ചാരാലെ
പർവ്വണങ്ങളോൽ
൬൮ മെച്ചുന്നുമത്തൊട്ടുവർകൾ പരിശുദ്ധരായി
ട്ടാതാഴണിഞ്ഞിരുപതും മണിമഞ്ചമേറി
മെത്തപ്പുറത്തഴകിലൊന്നു വസിക്കുമപ്പോൾ
ചിത്താരസമ്മതത്തോടിഹ പിന്നെയുമോതി വിപ്രൻ
൬൯ സ്വാമിൻ ഭവാൽ ലീലയായിൻ ഭക്തരോടവൻ
ഭക്തനാമെന്നോടിപ്പോൾ
പ്രേമപ്രാചുര്യം കൊണ്ടു ഭക്തിയോടൊത്തു
പ്പോട്ടു സാമാന്യമല്ല
ശ്രീമത്താം പള്ളിമെത്തക്ക പരിമലിനമാ
മെന്നെയേറി ട്ടിരുത്തി
കേമത്തിൽ ഉക്കരത്താൽ ചമരിതുകഴകി
ച്ചുന്നതും ചൊല്ലവല്ലാ
൭൦ സന്താനത്തളിരൊത്ത നിൻ തിരുവടി
ത്താരെട്ടു ചെറും വരെ
ചെന്തായാല്പ ഉലഞ്ഞിടാതെ ദേവൻ
സൽക്കപ്പി കയകിടണം

ചെന്താർമാനിനി കാന്തസന്തതദയാ
സന്താനമെ പൂർവ്വദിക്ക്
ചെന്തീകാന്തി കലർന്നിടുന്നിനിയുഷ
സ്സാരായി ചൊകട്ടെ ഞാൻ
൬൧ ശംവർണ്ണം പടത്തുചെറ്റൊന്നു പിരിവാൻ
ഭാവിച്ചു ഞെരുങ്ങുന്നൽ
സംഭവീദുപരചിന്ത്യ കാരുണ്യമാ
യ്പെട്ടുള്ള ശൈത്യനിധെ
ഗാത്രപ്പെട്ടിയിൽ നേത്രരന്ധ്ര വഴിയിൽ
കൂടിട്ടു കൈകാര്യമേൻ
ഭക്തിപ്രാവകമിദ്ധ്യമാകിയമനാ
ച്ചില്ലിൽ പകർന്നിടിനാൻ
൬൨ പിന്നിട്ടയാത്ര യഥ്യയിച്ചുതിരിച്ചുതന്റെ
പിന്നാലെതന്നെ യെഴുന്നരു ളശേഷനാഥം
പിന്നൊക്കമെപ്പൊട്ടു തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൂട്ടി
നന്ദിച്ചു നിർത്തിയവിടന്നു ഗമിച്ചുവിപ്രൻ
൬൩ സ്മിതപൂർണ്ണസുധ തെളിച്ചിട്ടുള്ളവാങ്കാന്തിതാനും
ത്രിഭുവനമോഹനത്തിനുന്ന തമപ്പുകഴ്ത്തു
അവരാധിദേവിയോർകൾ ഭക്തിയുക്ത സ്വീകന്ദകൈകൊ
ണ്ടവികലനവചിത്രം ചെന്നചിത്തം പതിച്ചു
൬൪ മല്ലാരിതൻ മധുരഹാസവുമുല്ലസിക്കും
സല്ലാപവും വിപുല സൽകൃതിയും കുചേലൻ
എല്ലാം മനസ്സിൽ നിരൂപിച്ചു നടന്നു മാറ
ല്ലില്ലെന്നൊട്ടുതസമയം പുനരെവമോർത്തു
൬൫ ശിഷ്ടന്മാർക്കുള്ള വിഘ്നോർവ്വര തരുതിലക
ത്തൊട്ടു സാപ്പാടിനെന്ന്വൊ
ഒപ്പടപ്പാടുപ്പാർ ഫലിമലി വിട്ടുവി

ഡ്ഢിതകരമാൎന്നില യന്തെൻ
ധാൎഷ്ട്യം കൈവിട്ടുകാട്ടീടിന തിരുവിളയാ
ൎന്നിട്ടു ഘോഷിച്ചിതന്നാൽ
കീൎത്തിക്കൊ വല്ലതെന്നാൽ കിലു മിതുവെച്ചതെ
പൊകയില്ലാ യിതന്റെ

൬൬ കഷ്ടം കഷ്ടം കുഡുംബങ്ങളെയതു ഴുവൻ
പട്ടിണിക്കിട്ടുകൊല്ലും
ദുഷ്ടൻതാനെന്നുകൊണ്ടി മുരിതമയകടൽ
തന്നിലെ ക്കെന്നിടെന്നു
അഷ്ടിക്കൊന്നും ലഭിക്കാ തെരുവിടവിടെവഴ
ന്നെങ്ങിമൊങ്ങി ക്കിടക്കും
കുട്ടികൾ പുത്രരോടൊത്തിയ് ശിവശിവ പറയു
ന്നെന്നുഞാൻ കണ്ടൊഷം

൬൭ ആപ്പൻ കൊണ്ടെന്നു മിപ്പൊൾ ഘോരരൂപങ്ങൾ കൊ
ണ്ടുവെയ്ക്കുന്നതെല്ലാം
മിച്ചം കോപ്പില്ലുമിന്നും ക്ഷിതിപൊഴുതതു
നന്നെന്നുതാൻ കേണിടേണ്ടാ
കോപ്പുണ്ടാകിച്ച കാരം പലപട്ടിന്നുമാ
പൊന്നുപ്പൊം ചൊല്ലു കൊണ്ടേൻ
കാശുള്ളായ് മാറ്റുവാൻ പൊത്തകൊട്ട മതാവും
പതിയെയൊ ടെന്നു പൊൽവു

൬൮ തന്നെപ്പാതന്നിരില്ലാ തവരൊട്ടു പൊളിവാ
ക്കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുന്നാൻ
താനെന്നുള്ളൊരു ഭക്തിതിയ്യ മിഥ്യമാച്ചി
ച്ചെന്നതും മാത്രമല്ല
സ്വപ്നിക്കളുള്ളൊരു നാരായണ പദ്മഭവി
ട്ടെടയൊട്ടുന്ന ലൊക

ശ്രീശൊന്നിരുപ കീൎത്തിപ്രകര സ്വനമി
ക്കൊക്കിൽ ഞാൻ വെമ്പലത്രെ
൭൪ ധാതാവേതൊന്നവൻ തൻതലയിലെഴുതിവി
ട്ടായവന്നായതുണ്ടാ
മെന്തെല്ലാം ചെയ്കിലും പിന്നെ വിടയുമെവനും
തെല്ലതിന്നില്ലഭേദം
ചേതസ്സുകൊണ്ടീടാസ്സിന്നിതിലധികമൊരു
ത്തനുമൊന്നും ലഭിക്കാ
ചോദിക്കാമായിരുന്നെ ന്നൊരുകവ്യൂനമു
ണ്ടെന്നും സാരമില്ല
൭൫ ഏവംനിരൂപിച്ചു കാച്ചൂരുഷം
പൊകുന്നനേരം തപനീസുതേന്ദ്രൻ
കാരുണ്യപൂരിന്ന സമാനനെന്നു
ഭാവിച്ചിട്ടും തന്നുടെ ഭിക്ഷകണ്ടു
൭൬ ചുറ്റുമക്കോട്ടകൾ കൊത്തളങ്ങൾ കൊടിയും
വെൺമാടമാടങ്ങളും
ത്തുറൻപ്രാട്ടിക ഘടകൊണ്ടിരുപും
ശാലിച്ചതേർ വീഥിയും
ആറാംവിട്ടൊരു പൌരരും മദജലം
പാലുന്ന കരീന്ദ്രരും
ഒഴുന്നപ്പുരി കണ്ടുകുന്താതല
ന്നേവം നിരൂപിച്ചവൻ
൭൭ കണ്ടിട്ടില്ലിവിധം കലശലായ്
ദിഗ്ഭ്രാന്തിയുണ്ടാ യിതൊ
പണ്ടെകണ്ടു തഴക്കമുള്ളൊരു മരു
ത്ത്വട്ടങ്ങൾ കാണുന്നിതാ
വീണ്ടുംതാന്നുക തന്നെയാ ഭ്രമവശാൽ

ഗ്രാസാഗ്ദ്ധമാം പത്തനം
കണ്ടീട്ടൻ പുനരായതി നായനിയിൽ
പാടിപ്പു മെന്നായവെ

൮൫ ക്ലേശംപൈമായ് സ്വപ്നനിസ്തൃവൃത്തിവരുവാ
നായിട്ടു കാരുണ്യമോ
ടീശൻതന്നു സമസ്ത വസ്തുവിവേകം
പൊതുംസാധാരമാവില്ലം
ക്ലേശംവരാനുവന്ധ്യപി യെന്നിയെയുവൻ
പ്രാഗാസനാ വൈഭവാൽ
മെരക്കാക്കാട്ടുതുല്യമായി വഴിമ
സ്യത്തിക്കു നിന്നിടിനാൻ

൮൬ അല്പെരംസ്വദേശം ഗ്രാമത്തോടിടചെ
ന്നരുളുന്ന പൂമാനുപോൽ
നല്ലാമല്പുരിയിങ്കൽ നിന്നസഖിമാ
രൊന്നിച്ചു മന്ദതരം
ചൊല്ലൊളും ബഹുവെളുത്തുവിശേ
ഷാദിപ്യമെക കൊണ്ടുകൊ
ണ്ടുർജ്ജപ്പമതോട്ടു വിപ്രപതിയെതിരേൾ
ക്കാനായി വന്നീട്ടിനാൻ

൮൭ സീമാതിരിക്ക മണിഭൂഷണകാന്തികാന്തി
പ്പൂമാതിരിപ്പിടമതാം നിജപത്തനാടി
ഇന്ദ്രമാതിരിക്കുടികിൽ വന്നുവരെ ചല
ച്ചാമാതിരിക്ക ബഹുവിസ്മയമുൾഭവിച്ചു

൮൮ മനസിജജനകന്റെ കാന്തികൊള്ളു
നവനിസുരൻ കരതാരിനെപ്പിടിച്ചു
പനിമതിമുഖിയാമ്പ അന്നാൾ
വിനയമൊടങ്ങതിലേറ്റു കൊണ്ടുപോയി

൭൬ കുശേശയദൃശാക്ഷിയാ മവളൊടൊത്തു
പിന്നെ ദ്വിജൻ
വിശാലമണി മേടതന്നുപരി പൊയി
രുന്നിടിനാൻ
വിശേഷതരികങ്ങളും തിരളുമാറു
മാറ് കണ്ടില്ല
ദ്ദശിരവിശറി മരുത്തപനയിച്ചു
നൃപക്രമം

൭൭ ഇളിക്കിൽ ബഹുവിസ്മയങ്ങളും തരമി
വ്യത്യാസ മുണ്ടാകവാ
നതൃൽപൂണ്ണ ശശാങ്ക ചാരുമുഖി ചൊ
ല്ലിടെന്നു ബന്ധം പ്രിയെ
ചൊല്ലും ദർഗ്ഗശ്രുതിൽനി നിന്നിപ്പ
പ്പെട്ടൊരു നേരത്തതൊ
മാതൃൽക്കൈക്കലപ്പാണി യുണ്ടമേതി
ന്നിതം കഥിച്ചീടിനാൻ

൭൮ വിശന്നും ദാഹിച്ചും വിവശതയൊടി
പ്പൊയ നിശയിൽ
ശയിക്കുന്നേരം ഞാനൊരു തരുണിവ
ന്നെന്റെ കരികിൽ
പ്രശസ്തശ്രീ ചൊരുന്നവ ളുരുകര
ത്താരിലുണ്ടോ
വിശേഷാൽക്കണ്ടെൻ ഞാൻ സരസിരുഹനാൾ
ക്കോരകയുഗം

൭൯ ശരൽജ്യോൽസ്നാക്കൾക്കും സ്മിതലവമര
ത്തെന്നരികിൽ വ

നീരന്ധ്രം സംഹാരം കരകിസലയം
കൊണ്ടുതാങ്ങി
പാരംചൂടേറ്റോരു യുദ്ധരംഗത്തെ
ദൃഷ്ടികളും
ഗിരം മാനവേൽ ഇന്നാം കലങ്കിടാതെ
ണ്ണിക്കൊണ്ടിരു
൩൭ ധന്യനിൻപതി മാധവനുപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
രാവിൽ പ്രയാവാൻ
വന്നെൻ ദേശത്തിനിന്നിവിടെ ഞാൻ
സമ്പൂർണ്ണ പന്ത്രണ്ടാണ്ടു!
തന്നെ നിശ്ചയിച്ചപ ലക്ഷ്മിയിനിമേൽ
കാന്തനോടൊത്തുചേരും
എന്നിപ്പോഴെങ്ങനെ കരു വരുമെ
ന്നാലോചിച്ചിടുന്നി
൩൮ മെല്ലെ പോയി തെളിഞ്ഞ മിന്നൽ പോലെ
വിത്രയും മിന്നൽച്ചിന്നുന്നതുപോലെ
അത്തന്നാരി പിടിക്കുന്ന മാന്യപിന്നി
യുദ്ധംരണ സൈന്യാദികളിന്നു കണ്ടു
൩൯ ഇത്ഥം ചിന്തിച്ചിരുന്നെൻ പ്രഹർഷിയത
മ്പിളി യഥാർത്ഥ്യവൃത്തം
സൗമ്യൻ ശ്രീമന്നരേന്ദ്രൻ വിശ്വപ്പാട്ടു നിശമി
ച്ചിട്ടു പിന്നത്തെദിനം
ഇഷ്ടന്മാരെല്ലാം വെറും ലഭിക്കുന്നതിനുമായി
ച്ചിട്ടു മോദാകുലാത്മാ
സംസ്ഥാനത്തെ ഴുതിക്കെ പ്രതിപദ കീർത്തനാ
ന്ദ ഒപ്പിക്കൊണ്ടു കണ്ടു
൪൦ തൊഴുതു പുറപ്പെട്ടിതെത്ര ഗൃഹവും

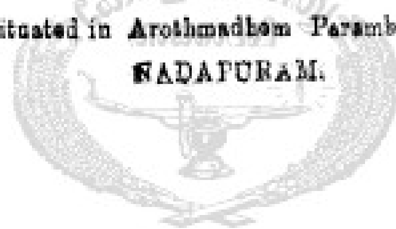
പൂവാടിയും വാപിയും
പ്രാകാരം തിളങ്ങുന്ന കാഴ്ചകളും
ചുറ്റും നടപ്പന്തലും
ആനക്കൊട്ടിലുമശ്വശാലയുമതി
ശ്രീയെഴുന്ന ഗോശാലയും
സ്നാനാഗാരവുമഗ്രശാലയുമതു
ല്ലുളളതും കണ്ടവൻ
൬൪ നിർമ്മായഭക്തികളുള്ള പുരിയെ വിശദമായ്
കണ്ടുകൊണ്ടാടിയപ്പോൾ
സൽക്കാരാർത്ഥം ഭക്തികൾ നടുവിലടി
ത്തെളിച്ചു ചിന്നും കുചേലൻ
പൊന്മേട ശ്രദ്ധപൂർവമിതു കണ്ടു വിളു
ഞ്ഞ പൊൻകട്ടിലിന്മേൽ
തന്റെ ചേണാർന്ന പ്രാണമതി ഭാര്യയാ
ൾ പ്രകാരം പാർത്തുവാൻ
൬൫ വിപന്ന ലോകാവന ലോലമാന
വൈപുണ്യകാരുണ്യ ചകോര രാമൻ
അപാര മിമാം സയിലൊന്നവന്നു
മപ്പുണ്യമല്ലാതിവിടെന്തുമില്ല
൬൬ ഭക്തിയിൽ വിരവൊടു കൊടുക്കും
ഭക്തവത്സലനാം ദേവകൻ
വ്യക്തമായ് ചെയ്തി നടുവതുമ്പോളും
ഭക്തിവല്ലിയുടെ കാഴ്ചകളെല്ലാം
൬൭ മാനം മത്സരമെന്നതൊട്ടിവ മനോ
ദോഷങ്ങളെന്നിട്ടു മെ
ഘനം ഭക്തിയിലെകിട്ടുന്നു ധനമെ
ന്നോർത്തിട്ടു പാർത്തിട്ടു നീ

മാനെപ്പം മിഴികളിൽനിന്നിതിന്നതെ
ചെമ്പരത്തിപ്പൂപോലായാൻ മദം
താനെ തെളിഞ്ഞുദിച്ചധൈര്യപതിതമായി
പൊന്മൈന്നു പൊറ്റിപ്പൂണ്ടാകം
൯൮ വിലോലകപ്രഭ പരമപ്രസന്നമൂർത്തിയായ
മജ്ഞീരത്തിന്നടിതൊഴിന്നയിക്കലൊരാം
വിശ്വാസമൊട്ടു മരുവീടുക സാധുശീലെ
നിശ്ശേഷതാപമകന്നു സുഖം ലഭിക്കും
൯൯ ദുഷ്ടന്മാരെ ഒടിച്ചു ശിഷ്ടജനത
കിഷ്ടങ്ങൾ നൽകി കൊണ്ടാ
കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കുവാനവതരി
ച്ചുള്ളശ്രീനാരായണൻ
ഇഷ്ടൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിപിട്ടുവിലാപ്പും
തട്ടിക്കളഞ്ഞീടിനാൻ
മറ്റൊൻവാണി യഥേഷ്ടമായി സുഖമിയ
ന്നൊട്ടാകെ വാഴ്കനി
൧൦൦ ബന്ധുക്കളൊത്തുകളത്രാദിവും മുഖിതയെത്തുരചെ
യ്തിട്ടു പിന്നെ കുചേലൻ
ശുദ്ധാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ തിരുവടികളല
ത്താതെന്നു ഭജിച്ചു.
നൽധ്യാനം ചെയ്തു ഗാർഹസ്ഥ്യം മതിനൊടു
ത്തുള്ള കർമ്മങ്ങളും ചി
ശുദ്ധിക്കായ്‌തന്നെ ചെയ്തുമിതസുഖമൊട്ടും
നിസ്സ്പൃഹൻ വാണ മെമ്മെ

കുചേലവൃത്തശതകം സമ്പൂർണ്ണം.

—ഠഠഠ—

Printed by T· KELU KURUP and Published by
K·Parameshwaran Namboory at the Jena Renginee Pr
Situated in Arothmadhom Paramba Near
NADAPURAM.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി